

Arrest

nr. 210 582 van 5 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37/12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat N. AHMADZADAH en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 20 oktober 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 21 oktober 2015 asiel aan. Op 18 juni 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 20 juni 2018 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Baraki Rajan, gelegen in het district Baraki Barak in de provincie Logar. U bent Tadzjiek van etnische origine. U genoot geen formele scholing en bent analfabeet. U werkte als arbeider in de bouwsector.

Toen u bezig was met de renovatie van een woning in Zargun Shar in de provincie Logar merkte u veel talibanleden in de omgeving op. U zag de talibs rondrijden in politievoertuigen. Omdat u nog meer onschuldige burgerslachtoffers onwenselijk achtte besloot u deze informatie over de taliban en de collusie tussen de taliban en politie in Zargun Shar aan de politie in uw district door te spelen. Drie dagen later bombardeerde de Afghaanse overheid Zargun Shar. Er vielen verschillende doden. Enkele dagen later viel de taliban uw ouderlijk huis binnen. U was gelukkig niet thuis maar op een huwelijksceremonie nabij het districtscentrum. De talibs namen wel twee foto's van u mee. Uw vader belde u op. Hij was boos omdat u uw familie in problemen had gebracht en maande u aan uw land van herkomst te verlaten.

U reisde met een taxi van Logar naar Ghazni. Vanuit Ghazni trok u naar Nimroz. In Nimroz contacteerde u een smokkelaar die uw reis naar Europa organiseerde. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië en Oostenrijk naar Duitsland. U diende geen asielaanvraag in deze landen in. U reisde verder naar België waar u op 18 oktober 2015 aankwam. Op 21 oktober 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U stelt dat u geen asielaanvraag indiende elders in Europa omdat u niet wist welke andere landen "goed" zijn, omdat u andere vluchtelingen volgde en omdat u de smokkelaar eenvoudigweg volgde. Verder verklaart u dat u een asielaanvraag in België indiende omdat de Belgen vriendelijk zijn.

Na uw vertrek uit Afghanistan kwam de taliban nog twee of driemaal bij uw familie langs. Ze vroegen waar u verbleef. Enkele maanden later werd uw broer gedood door de taliban. Sinds de moord op uw broer heeft uw moeder psychische problemen. U verklaart niet terug te kunnen keren naar Afghanistan omdat u voor uw leven vreest.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een Afghaans identiteitsdocument (taskara), een huwelijksakte, een dreigbrief uitgaande van de taliban en vier foto's waarop u en uw familieleden afgebeeld staan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) wijst er vooreerst op dat de identiteit van een asielzoeker een kernelement uitmaakt in een asielprocedure. Het is immers binnen het kader van dit fundamentele gegeven dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het komt dan ook aan de asielzoeker toe om aan het Commissariaat-generaal de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen om over te kunnen gaan tot onderzoek van zijn aanvraag. Het CGVS erkent dat dat de juridische en materiële situatie van een asielzoeker het moeilijk kan maken om een sluitend bewijs van de voorgehouden identiteit voor te leggen. Ter staving van uw identiteit legt u een Afghaans identiteitsdocument, uw taskara, neer. Betreffende dit document dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van de Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek

door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Desgevallend kan de asielzoeker zijn identiteit ook aantonen op basis van zijn verklaringen. Zo verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS over een Facebookprofiel te beschikken onder de naam "Z. Z. (...)", refererend aan uw voornaam Z. (...). Wat echter opvalt is dat het webadres van uw Facebookprofiel niet verwijst naar de naam Za. (...) die u in het kader van uw asielaanvraag voorhoudt maar naar de Afghaanse familienaam N. (...). Uit een zoekopdracht op de naam Za. (...) in de vriendenlijst van uw profiel blijkt verder dat er slechts één mogelijk profiel met deze naam in uw vriendenlijst terug te vinden valt. Een gelijkaardige zoekopdracht op de naam N. (...) (Ni. (...)/Nez. (...)/Nej. (...)/Nez. (...)) levert dan weer dertien profielen in uw vriendenlijst op met deze familienaam. Voorgaande vaststellingen doen het vermoeden ontstaan dat u uw asielaanvraag bij de Belgische asielinstanties niet onder uw werkelijke familienaam indiende.

Al evenmin overtuigen uw beweringen betreffende uw scholingsgraad. Zo verklaarde u op 14 december 2015 op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u analfabeet bent en geen enkele scholing genoot (verklaring dvz – vraag 11). Dat u als analfabeet op het einde van het onderhoud op de DVZ de neerslag van dit gesprek bevestigde met een zwierige handtekening deed reeds twijfel ontstaan aangaande uw voorgehouden gebrek aan formele scholing. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS herhaalt u uw bewering dat u geen formele scholing genoot (persoonlijk onderhoud cgvs p.3). Hoewel u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud stelt dat u het alfabet aanleerde in de moskee en daar de koran bestudeerde (persoonlijk onderhoud cgvs p.3) stelt u later toch geheel niet te kunnen lezen of schrijven (persoonlijk onderhoud cgvs p.14). Uw bewering dat u geen formele scholing genoot en analfabeet bent kan echter niet overtuigen.

Wanneer het CGVS informeert naar de kiesbureaus tijdens de laatste verkiezingen stelt u dat ze in uw school, de Baraki Rajan Lesa, konden stemmen (persoonlijk onderhoud cgvs p.7). De vaststelling dat u naar de Baraki Rajan Lesa (Lesā = middelbare school/lyceum) verwijst als "mijn school" roept vragen op. Wanneer het CGVS u hiermee confronteert ontkent u eenvoudigweg op deze manier naar deze school te hebben verwezen (persoonlijk onderhoud cgvs p.15) hoewel uit de neerslag van het persoonlijk onderhoud het tegendeel blijkt. Verder stelt u dat u met uw echtgenote in Afghanistan communiceert via IMO, een applicatie waarmee men berichten en boodschappen kan versturen, en verklaart u een publiek toegankelijk Facebookprofiel te bezitten. Wanneer het CGVS u confronteert met de op het moment van het persoonlijk onderhoud 1044 (duizendvierenveertig) Facebookprofielen die met uw profiel verbonden zijn kan uw bewering, dat een vriend dit allemaal voor u regelt, niet overtuigen. Zelfs indien u over uitermate behulpzame vrienden/een persoonlijk assistent zou beschikken die uw Facebookprofiel beheert kan moeilijk ingezien worden waarom een zelfverklaard analfabeet enige nood aan een Facebookprofiel met 1044 vrienden zou hebben. Wanneer het CGVS informeert naar de gebruikersnaam van uw Facebookprofiel antwoordt u bovendien voor de vertaling van het Engels naar het Pasjtoe werd aangevangen (persoonlijk onderhoud cgvs p.8). Hiermee geconfronteerd ontkent u andermaal de gedane vaststelling (persoonlijk onderhoud cgvs p.15). Uit de bij het administratief dossier gevoegde gegevens blijkt verder dat de afdruk van uw persoonlijke tijdslijn van uw Facebookprofiel zeven pagina's bedraagt. De afdruk van de door u becommentarieerde foto's van andere Facebookgebruikers loopt zelfs op tot twaalf pagina's. Ook de door u gelikete Facebookpagina's wijzen – voor zover dit überhaupt mogelijk zou kunnen zijn – niet in de richting van een ongeschoolde en analfabete gebruiker. U vertoont immers bijzonder veel interesse in de (Afghaanse) actualiteit en duidt daarbij onder meer BBC Persian als ook BBC London als favoriet aan. Verder prijst u een Belgisch IT-bedrijf en een Afghaanse Facebookpagina die de wisselkoers van de Afghani ten aanzien van de Amerikaanse dollar opvolgt aan. Voorgaande vaststellingen doen het ernstige vermoeden ontstaan dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op uw identiteit en met name op uw werkelijke naam, uw scholingsniveau en de professionele ervaring die hierop volgde.

Zelfs indien abstractie gemaakt zou worden van uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw identiteit, nochtans een fundamenteel gegeven in een asielaanvraag, dienen verder de nodige bedenkingen gemaakt te worden aangaande uw asielrelaas.

Betreffende uw beweerde tewerkstelling in Zargun Shar dient te worden opgemerkt dat u geen begin van materieel bewijs neerlegt. Ernstiger is dat uw verklaringen betreffende uw activiteiten als bouwvakker in deze regio niet overtuigen. Gevraagd in welk dorp u werkte antwoordt u dat het in Zargun Shar was, aan een heuvel die Deh Naw genoemd wordt. Wanneer het CGVS, rekening houdend met

het feit dat uit de ter beschikking zijnde kaarten en satellietbeelden blijkt dat Zargun Shar geen dorp maar een regio is, vraagt in welk dorp van Zarghun Shar dit huis gelegen was herhaalt u uw verklaringen over de heuvel en bevestigt u dat Zarghun Shar een regio is. Nogmaals gevraagd in welk dorp het huis gelegen was waaraan u werkte geeft u uiteindelijk toe de naam van het dorp niet te kennen. Wanneer het CGVS u vervolgens confronteert met de namen van de dorpen en gehuchten die Zarghun Shar uitmaken blijkt uw kennis uitermate beperkt of tegenstrijdig met de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie. De dorpen Deh Menah en Deh Manakah zijn u geheel onbekend. Gevraagd of Shah Qala u bekend in de oren klinkt antwoordt u ontkennend maar stelt dat Shekar Qala wel een dorp nabij Zarghun Shar betreft in de richting van het provinciehuis te Puli Alam (persoonlijk onderhoud cgvs p.11). Uit de bij het administratief dossier blijkt echter dat Shah Qala wel degelijk een dorp is van Zarghun Shar. Een dorp met de naam Shekar Qala wordt niet teruggevonden in de omgeving van Zarghun Shar. De vaststelling dat u niet kan vertellen in welk dorp of gehucht van de regio Zarghun Shar u tewerkgesteld was en de vaststelling dat de dorpen en gehuchten die deel uitmaken van Zarghun Shar u onbekend zijn ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in Zarghun Shar tewerkgesteld was.

Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende de verblijfplaats van de taliban in Zarghun Shar. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat het huis dat u renoveerde een hoofdkwartier van de taliban was waar ongeveer honderd militanten gevestigd waren. U verklaarde dat de taliban in dit huis woonden (vragenlijst cgvs – vraag 3.5). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS stelt u dat de weergave van uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken fouten bevat. U verklaart dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde dat de taliban aanwezig was in een huis nabij het huis dat u renoveerde waarna de tolk foutief stelde dat de taliban aanwezig was in het door u gerenoveerde huis (persoonlijk onderhoud cgvs p.1). Deze boude bewering kan niet overtuigen. Zo dient te worden opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk verklaarde dat de taliban in het door u gerenoveerde huis woonde en daar zijn hoofdkwartier had. Deze verklaring werd u in het Dari voorgelezen waarna u het verslag ondertekende. Aan uw bewering dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat de taliban in een naburig huis gelegd was kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden.

De geloofwaardigheid van uw bewering dat uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken betreffende het hoofdkwartier van de taliban in Zargun Shar door de tolk verdraaid werden wordt verder ondergraven door de vaststelling dat uw verklaringen hieromtrent doorheen uw persoonlijk onderhoud evenmin consistent zijn. Zo stelt u bij aanvang van het gehoor dat de taliban in een huis verderop aanwezig was (persoonlijk onderhoud cgvs p.1). Wanneer het CGVS later tijdens het gehoor informeert aan wie het huis waar de taliban bijeenkwam toebehoort stelt u niet te weten wie de eigenaar was. Vervolgens stelt u dat het geen huis betrof maar een qala, ofwel een versterkte (groepering van) huis(zen) om uiteindelijk te beweren dat de taliban niet in een huis bijeenkwam maar dat zij in ondergrondse irrigatiekanalen (karez) woonden en voortdurend verhuisden. De vaststelling dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde dat het huis dat u renoveerde het hoofdkwartier van de taliban was en dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt dat dit niet in dit huis maar in een nabijgelegen huis was waarna u vervolgens beweert dat zij niet in een gewoon huis maar in een qala verbleven om uiteindelijk te beweren dat het hoofdkwartier van de taliban in Zarghun Shar in ondergrondse irrigatiekanalen (karez) gelegen was maakt dat aan uw beweringen betreffende uw ontmoeting met de taliban in Zarghun Shar geen enkel geloof gehecht kan worden. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die daaruit volgden, namelijk de huiszoeking door de taliban die u beschuldigen van spionage voor de overheid en de moord op uw broer.

Weinig aannemelijk zijn uw verklaringen betreffende uw aangifte van de talibanactiviteiten bij de lokale politie. Zo stelt u dat u in Zarghun Shar aanvankelijk dacht dat de politie in de buurt patrouilleerde tot u merkte dat niet de lokale politie maar de taliban de politiewagens bestuurde. Op 20.06.1394 zou u aangifte van deze feiten hebben gedaan in het kantoor van de lokale politie in uw regio. U zou de agent uitgelegd hebben dat de politie in de omgeving van Zarghun Shar met de taliban heult (persoonlijk onderhoud cgvs p.9). Over de lokale politie in uw regio stelde u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij in bepaalde gebieden niet enkel geen macht hebben maar zich daar zelfs niet kunnen begeven (persoonlijk onderhoud cgvs p.7). Wanneer het CGVS u later tijdens het persoonlijk onderhoud wijst op de corruptie bij de Afghaanse politie (waaraan u ten slotte zelf een deel van uw relaas aan ophangt) en informeert waarom u uw informatie niet doorspeelde aan machtiger en betrouwbaarder personen stelt u, geheel tegenstrijdig met uw eerdere beweringen, dat de politie in uw regio machtig is omdat zij tot de overheid behoren en de enige instantie zijn die tegen de taliban opgewassen zijn. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen over de collusie tussen de taliban en de politie in Zarghun Shar herhaalt u uw

bewering dat de taliban en de politie daar samenwerkten (persoonlijk onderhoud cgvs p.12). Rekening houden met uw bewering dat de lokale politie in uw regio geheel niet opgewassen is tegen de taliban en aan de vaststelling dat uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat de Afghaanse politie bijzonder corrupt is (waaraan u een deel van uw relaas ophangt en wat u niet tegensprekt wanneer het CGVS u hiermee confronteert) kan aan uw bewering dat u zich tot de lokale politie wendde om een probleem met de taliban aan te kaarten geen geloof gehecht worden.

Verder verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na uw aangifte bij de politie dreigbrieven ontving, uitgaande van de taliban (vragenlijst cgvs – vraag 3.5). Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS stelt u dat ook dit een foutieve vertaling door de tolk betreft en dat u slechts één dreigbrief ontving (persoonlijk onderhoud cgvs p.1). Ook deze bewering kan niet overtuigen. Uit de vragenlijst opgemaakt op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt duidelijk dat u verklaart dat u na de aanval op de taliban dreigbrieven ontving. Wanneer de ambtenaar op DVZ informeerde waar deze dreigbrieven zich bevonden maakte u geen bezwaar tegen het gebruik van de meervoudsvorm en stelde dat deze brieven (ze) bij uw familie in Afghanistan waren (vragenlijst cgvs – vraag 3.5). Ook hier dient er op gewezen te worden dat deze verklaringen u na afloop voorgelezen werden in het Dari waarna u het verslag ondertekende. Aan uw bewering dat u ook op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van één enkele dreigbrief kan dan ook geen geloof worden gehecht.

Ten slotte dient gewezen te worden op de vaststelling dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van de ontvangst van dreigbrieven op 18 september 2015 (27.06.1394 PK). Naast de hierboven gemaakte bedenkingen bij uw bewering dat u op de DVZ enkel verklaarde dat u één enkele dreigbrief ontving dient tevens te worden vastgesteld dat u op de DVZ enkel stelde dat u die dag dreigbrieven ontving. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat de taliban op 18 september 2015 een huiszoeking hield (persoonlijk onderhoud cgvs p.9-10). De vaststelling dat u op het moment van uw asielaanvraag geen enkele melding maakte van de huiszoeking door de taliban en enkel de dreigbrieven vermeldde ondergraft verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Aan uw bewering dat u bedreigd werd door de taliban, dat u omwille van deze bedreigingen uw land van herkomst verliet en dat na uw vertrek uw broer door de taliban vermoord werd kan bijgevolg geen enkel geloof gehecht worden. Op basis van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u in het kader van uw asielaanvraag niet aannemelijk heeft gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststelling niet. Wat betreft het Afghaans identiteitsdocument (taskara) en de huwelijksakte die u neerlegt dient te worden opgemerkt dat deze documenten louter betrekking hebben op uw identiteit en geen verband houden met uw asielaanvraag. Aangaande deze documenten dient nog te worden vastgesteld dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die bij het administratief dossier gevoegd werd blijkt dat de betrouwbaarheid van de Afghaanse (identiteits)documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielaanvraag.

Wat betreft de dreigbrief uitgaande van de taliban die u neerlegt dient te worden opgemerkt dat de datum van opmaak van deze brief volgens de Perzische zonnecalender wordt weergegeven. Dat de taliban de pre-islamitische Perzische en officiële Afghaanse zonnecalender zou gebruiken op een dreigbrief in plaats van de Islamitische (maan)kalender roept ernstige vragen op. Uit de bij het administratief dossier blijkt immers dat de door het Deobandisme en het Wahabisme beïnvloede taliban de Islamitische kalender hanteert en tijdens haar regime de viering van feestdagen verbonden aan de zonnecalender beschouwde als strijdig met de islam en bijgevolg streng bestraft. Voorgaande vaststelling roept dan ook ernstige vragen op aangaande de authenticiteit van het door u neergelegde document. Aangaande de vier foto's die u neerlegt waarop uzelf en onder meer uw gedode broer afgebeeld zouden staan dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies Bamyan, Daykundi, Kaboel, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie vragenlijst CGVS), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel van ongeschoolde analfabete arbeider in de bouwsector.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke scholingsgraad en arbeidsverleden en het werkelijk financieel en professioneel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4, eerste, tweede en derde lid, van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van het recht van verdediging, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vangt aan met een theoretisch betoog over de medewerkingsplicht en is van mening dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om over zijn identiteit en profiel duidelijkheid te scheppen. Hij licht dit als volgt toe:

“Zo heeft verzoeker toch uitgebreide verklaringen aflegt inzake zijn regio van herkomst en problemen.

De verwerende partij erkent dat de juridische en materiële situatie van een asielzoeker het moeilijk maken om een sluitend bewijs van de voorgehouden identiteit voor te leggen. Zij voert voorts aan dat verzoeker aangaande zijn identiteit een Afghaans identiteitsdocument, zijn taskara, voorlegde. Behoudens de standaardformulering met betrekking tot de betrouwbaarheid van de Afghaanse documenten, leest verzoeker in de bestreden beslissing geen enkel inhoudelijk argument waarom verzoekers taskara onbetrouwbaar zou zijn. De verwerende partij toont op geen enkele manier dat verzoekers verklaringen niet zou overeenstemmen met de informatie vervat in dat document. Verwerende partij schendt het zorgvuldigheidsbeginsel tezamen met de motiveringsplicht. De verwijzing naar verzoekers facebookprofiel is geen voldoende reden om te twijfelen aan verzoekers identiteit. Het feit dat het webadres van verzoekers Facebookprofiel niet verwijst naar de naam Z. (...) impliceert geenszins dat verzoeker een andere identiteit heeft. De verwerende partij stelt zelf dat er een profiel met de naam Z. (...) te vinden is in verzoekers vriendenlijst.

Verder stelt de verwerende partij dat verzoekers beweringen betreffende zijn scholingsgraad niet overtuigen. De verwerende partij stelt dat verzoeker als analfabeet op het einde van het onderhoud op de DVZ de neerslag van dit gesprek bevestigde met een 'zwierige handtekening' wat reeds twijfels deed ontstaan aangaande zijn voorgehouden gebrek aan formele scholing. Wat in de ogen van de verwerende partij zwierig overkomt is gewoon een deel van verzoekers naam met paar lijnen daarover.

De verwerende partij stelt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zijn bewering dat hij geen formele scholing genoot herhaalt. Verzoeker haalde bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat hij het alfabet aanleerde in de moskee en daar de koran bestudeerde. Het feit dat verzoeker koran bestudeerde, weliswaar in de Arabische taal, betekent toch niet dat hij Dari kan lezen en schrijven. Hieromtrent verwijst verzoeker naar het rapport van Human Rights Watch van 17 oktober 2017:

"(...)"¹

Verder stelt de verwerende partij dat er vragen rijzen met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker naar de Baraki Rajan Lesa verwijst als 'mijn school'. Tijdens het gehoor heeft verzoeker dit ontkend. Het is niet uitgesloten dat 'mijn school' een verwijzing is naar de regio zelf en dient eerder te worden begrepen als 'onze school'. De verwerende partij vindt het eigenaardig dat verzoeker een Facebookprofiel heeft hetgeen verbonden is met 1044 Facebookprofielen. Hoe dit verzoekers profiel kan aantasten, kan verzoeker niet volgen. Wat betreft Facebook gaat de verwerende partij voorbij dat het gebruik ervan thans gemakkelijk is gemaakt en dat de informatie die op Facebook verschijnt veel beelden (foto's en video's) bevat.

Tot slot stelt de verwerende partij dat zelfs abstractie gemaakt zou worden van verzoekers ongeloofwaardige verklaringen aangaande zijn identiteit, dienen er verder volgens de verwerende partij de nodige bedenkingen gemaakt te worden aangaande verzoekers asielrelaas.

Uit alles blijkt dat verzoeker degelijk zijn uiterste best heeft gedaan om duidelijk te scheppen over zijn persoonlijke gegevens, waar hij geboren is alsook zijn recent verblijf in zijn regio en asielrelaas. Bepaalde hiaten die zouden bestaan of fouten die verzoeker maakte, kunnen niet anders dan ten gevolge van stress en spanning te verklaren zijn."

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst de taliban vreest en gaat na een beknopte uiteenzetting over het redelijkheidsbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht dieper in op de definiëring van het begrip "vluchteling" door artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en past de vier elementen van deze definitie toe op zichzelf. Daarbij wijst hij er vooreerst op dat hij in België is en zich dus buiten zijn land van herkomst bevindt.

Wat zijn gegronde vrees voor vervolging betreft, laat verzoeker het volgende gelden:

*"Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad."*²

De verwerende partij haalt in de bestreden beslissing aan dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin aannemelijk te maken dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen wat hieronder volgt, zal blijken dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en dat hij geen andere keuze had dan het land van herkomst te verlaten.

- Vluchtrelaas van verzoeker

Uit verzoekers verklaringen bij het CGVS blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan de taliban vreest.

De verwerende partij stelt dat verzoekers verklaringen betreffende de verblijfplaats van de taliban in Zarghun Shar niet overtuigen. Zo stelde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat het huis dat verzoeker renoveerde een hoofdkwartier van de taliban was waar ongeveer honderd militanten gevestigd waren. Volgens de verwerende partij verklaarde verzoeker dat de taliban in dit huis woonden. Bij begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde verzoeker dat de weergave van zijn verklaringen op de DVZ fouten bevat. Verzoeker verklaarde dat hij op de DVZ vertelde dat de taliban

aanwezig was in een huis nabij het huis dat verzoeker renoveerde waarna de tolk foutief stelde dat de taliban aanwezig was. Volgens de verwerende partij kan deze boude bewering niet overtuigen. Dat een vergissing kan gebeuren is zeer menselijk. Wanneer verzoeker dit bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aangeeft, maakt zijn relaas geloofwaardig. Uit de arresten F.N. tegen Zweden en M.A. tegen Zwitserland valt af te leiden dat de beoordelende autoriteit latere toevoegingen die betrekking hebben op de kern van het relaas, serieus dient te onderzoeken en niet zomaar terzijde kan schuiven omdat de informatie te laat zou zijn verstrekt of tegenstrijdig is met eerdere verklaringen.³ De asielzoeker moet dan wel een aanvaardbare verklaring geven voor eventuele discrepanties.⁴

Voorts stelt de verwerende partij dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn aangifte van de talibanactiviteiten bij de lokale politie weinig aannemelijk zijn. Het kan verzoeker niet kwalijk worden genomen dat hij een genuanceerd verhaal brengt. Het feit dat verzoeker enerzijds verklaart dat de Afghaanse politie corrupt is en dus met de taliban heult en anderzijds verzoeker aangifte heeft gedaan van de feiten in het kantoor van de lokale politie in zijn regio is geenszins een element dat tegen kan worden gebruikt. Wanneer een persoon vrees koestert dan is het normaal dat hij het nodige doet om de autoriteiten (hoe corrupt ook) te benaderen.

Tot slot voert de verwerende partij aan dat verzoeker bij de DVZ verklaarde dat hij na zijn aangifte bij de politie dreigbrieven ontving, uitgaande van de taliban. Bij begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dat ook dit een foutieve vertaling is geweest door de tolk en dat verzoeker slechts één dreigbrief ontving. Ook deze bewering kan volgens de verwerende partij niet overtuigen. Gelet op het profiel van verzoeker kan van hem onmogelijk verwacht worden om bij de DVZ een bezwaar te maken tegen het gebruik van de meervoudsvorm. De verwerende partij vergeet ook dat de procedure bij de DVZ een ander doel heeft, met name het relaas kort samenvatten.

Het is duidelijk dat de verwerende partij voorbijgaat aan verzoekers verklaringen. Slechts één fractie van verzoekers verklaringen is beoordeeld met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Uit al het voorgaande kan er dan ook worden besloten dat het om te beginnen onredelijk is om op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te besluiten. De verwerende partij had hoogstens twijfel kunnen weerhouden betreffende verzoekers relaas, maar had zeker niet tot de algehele ongeloofwaardigheid van verzoekers vrees kunnen besluiten. In voorliggende situatie - rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken en onder de in casu vervulde voorwaarde van mogelijke, coherente verklaringen die niet tegenstrijdig zijn met algemeen gekende feiten - had de verwerende partij verzoeker het voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen. Door dit alles niet te doen, schendt de verwerende partij voormelde normen."

Ten slotte stelt verzoeker nog dat hij vervolging vreest omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging en dat hij de bescherming van zijn land van herkomst niet kan invoeren omdat de autoriteiten aldaar niet in de mogelijkheid zijn om aan individuen bescherming te bieden.

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Er dient overeenkomstig artikel 48/4 §2 van Vreemdelingenwet bijkomende bescherming geboden te worden aan personen die bij een terugkeer naar hun land van herkomst zullen blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandeling.

Artikel 49/3 van Vreemdelingenwet bepaalt dat asielinstanties zich vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming voeren.

De term 'asielaanvraag' dekt dus in se beide aspecten. Het onderzoek naar de klassieke vluchtelingenstatus behoudt wel voorrang.

Conform artikel 48/4 van Vreemdelingenwet wordt 'de subsidiaire beschermingsstatus (...) toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat,

wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

De tweede paragraaf van voormeld artikel bepaalt het volgende:

'§2. Ernstige schade bestaat uit

a) Doodstraf of executie; of,

b) Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of

c) Ernstige bedreiging van het leven of de personen van en burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationale of binnenlands gewapend conflict.

In de bestreden beslissing lijkt de verwerende partij nergens aan te voeren dat verzoeker niet afkomstig te zijn uit zijn regio van herkomst, wat natuurlijk een belangrijk element is voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De verwerende partij dient uiteraard motieven opnemen wanneer zij geen geloof hecht aan verzoekers profiel, aangezien verzoekers regio een belangrijk onderdeel vormt van zijn profiel en dit dan ook verband houdt met zijn relaas.

Hoewel de verwerende partij verwijst naar verzoekers arbeidsverleden en zijn werkelijk financieel en professioneel netwerk, heeft de verwerende partij nergens kunnen aantonen dat verzoekers verstrekte informatie foutief zou zijn. Ten onrechte stelt de verwerende partij dat verzoeker niet toelaat om de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan. Hoe verzoekers profiel anders zou zijn, terwijl de verwerende partij de regio van herkomst niet betwist, is voor verzoeker een raadsel. Verzoeker is immers niet afkomstig uit Kabul of een andere grote stad in Afghanistan. Het profiel van verzoeker komt toch overeen met iemand die afkomstig is uit de regio van verzoeker.

De verwerende partij schendt het zorgvuldigheidsbeginsel alsook het motiveringsbeginsel.

Verzoeker wenst verder te verwijzen naar de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 19 april 2016:

"The security situation in Afghanistan remains unpredictable, with civilians continuing to bear the brunt of the conflict. 50 Folio wing the completion of the withdrawal of the international military forces in 2014, 2015 saw an intensification of the conflict, particularly in the second half of the year, together with a marked deterioration of the security situation across the country compared to 2014.⁵¹ The Taliban was reported to exercise control in an increasing number of districts, and managed for the first time since 2001 to take temporary control over a provincial capital, the city of Kunduz, in September 2015.⁵² An increase in the number of armed actors, including as the result of the emergence of new groups affiliated to ISIS⁵³ and the re-emergence of Ad Qaeda,⁵⁴ has further destabilized the security situation.⁵⁵ Following the announcement of the death of the Taliban leader Mullah Omar in July 2015, opponents to the new leader Mullah Akhtar Mansur reportedly broke away into splinter groups, further increasing the number of armed actors engaged in the conflict.⁵⁶ The conflict is increasingly affecting all parts of the country.⁵⁷ Moreover, the nature of the conflict has reportedly continued to change. 58

Since the completion of the withdrawal of international combat troops at the end of 2014, AGEs are reported to have engaged in an increasing number of attacks, 59 including complex and suicide attacks as well as targeted and deliberate killings,⁶⁰ and directly attacking ANSF checkpoints and smaller garrisons.⁶¹ There has been a significant increase in targeted killings and abductions of local civilian leaders by AGEs, as well as a general campaign of intimidation aimed at controlling communities in rural areas.⁶² AGEs continue to carry out high profile attacks in Kabul and other cities,⁶³ and to expand their reach in rural or less populated areas.⁶⁴ Concerns have been expressed about the ANSFs' capability and effectiveness in ensuring security and stability across Afghanistan. 65

The United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) has expressed concerns about the continuing human rights abuses carried out by pro-government armed group and the extent to which such groups are able to act with impunity. Civilian casualties by pro-government armed groups reportedly increased by 42 per cent compared to 2014. 66 Civilians were also reported to be increasingly caught in the line of fire between pro-government armed groups and AGEs. 67"

Ook in het rapport 'General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul', geüpdatet op 03.08.2017 blijkt een stijging van het geweld in Afghanistan:

"Security incidents in Afghanistan increased this quarter when compared to the same period last year, with several deadly high-profile and insider attacks carried out by insurgents and extremists [M]ajor

security incidents have been occurring in the previously more stable areas of northern Afghanistan and Kabul [...]."

(SIGAR, 30 July 2017, p.82)

"Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 5,243 civilian casualties (1,662 deaths and 3,581 injured), marking a decrease of less than one per cent in overall civilian casualties. Civilian deaths increased by two per cent while the number of civilians injured decreased by one per cent. Between 1 January 2009 and 30 June 2017, armed conflict in Afghanistan has claimed the lives of 26,512 civilians and injured 48,931 others.

Key trends observed in the first six months of 2017 include an overall decrease in civilian casualties from ground engagements and increases in civilian casualties from improvised explosive device (IED) tactics. Nineteen per cent of all civilian casualties occurred in Kabul city from suicide and complex attacks.

In the first six months of 2017, the majority of civilian casualties resulted from the indiscriminate and unlawful use of IED tactics by Anti-Government Elements in civilian-populated areas - particularly suicide bombs and pressure-plate devices. IED tactics caused 2,079 civilian casualties (596 deaths and 1,483 injured), accounting for 40 per cent of all civilian casualties in the first six months of 2017. The majority of civilian casualties from these devices occurred in the context of suicide and complex attacks, followed by pressure-plate IED detonations. [...]

In the first half of 2017, more civilian deaths and injury from suicide and complex attacks were documented by UNAMA than [in] any previous six month period since the mission began systematic documentation of civilian casualties in 2009. Of extreme concern, suicide and complex attacks caused 1,151 civilian casualties (259 deaths and 892 injured), a 15 per cent increase compared to the first six months of 2016. While the suicide attack in central Kabul on 31 May which caused at least 92 civilian deaths and injured 491 others - the deadliest incident documented by UNAMA since 2001 - contributed to the high casualty figures recorded in the first half of 2017, other large-scale attacks generating hundreds of civilian casualties have been recorded in previous years.

After combined IED tactics, ground engagements were the second leading cause of civilian casualties. Following record levels of civilian casualties from ground engagements in 2016, civilian death and injury from ground fighting between Anti-Government Elements and Pro-Government Forces decreased during the first six months of 2017 compared to the same period last year. UNAMA documented 1,809 civilian casualties (434 deaths and 1,375 injured), a 10 per cent decrease from last year. The decrease in civilian casualties from ground engagements resulted from a reduction in the number of civilians killed and injured from the use of indirect/explosive weapons - mainly mortars - by Pro-Government Forces.

UNAMA welcomes the efforts of the Afghan national security forces to reduce civilian casualties in the context of ground engagements with Anti-Government Elements. The mission observes, however, that ongoing civilian displacement and increased territorial control by Anti-Government Elements potentially contributed to the reduction in civilian casualties from ground engagements: less volatile frontlines may have enabled civilians to leave areas in advance anticipation of active combat, particularly in the southern region. To a lesser extent, reductions in the north-eastern region also led to the decrease due to the absence of a comparable Anti-Government Element offensive on Kunduz city as occurred in April 2016. [...]

Kabul province continued to record the highest number of civilian casualties, mainly in Kabul city. [...]

After Kabul, the highest numbers of civilian casualties occurred in Helmand, Kandahar, Nangarhar, Uruzgan, Faryab, Herat, Laghman, Kunduz and Farah provinces. In the first six months of 2017, civilian casualties increased in 15 of Afghanistan's 34 provinces, mainly due to increased attacks by Anti-Government Elements." (UNAMA, July 2017, pp. 3-5)

"Between 1 January and 30 June, Anti-Government Elements caused 3,489 civilian casualties (1,141 deaths and 2,348 injured), a 12 per cent increase compared to the same period in 2016. This increase resulted from a rise in civilian casualties caused by Anti-Government Elements during suicide and complex attacks in combination with an increase in incidental civilian deaths and injuries from bullets fired by Anti-Government Elements during ground engagements, particularly during ground attacks against police check posts.

Of the 3,489 civilian casualties attributed to Anti-Government Elements, UNAMA attributed 2,262 civilian casualties (830 deaths and 1,432 injured) - or 43 per cent of total civilian casualties - to Taliban. Of these incidents, the group publically claimed responsibility for 94 attacks that resulted in 551 civilian casualties (186 deaths and 365 injured). UNAMA attributed 257 civilian casualties (104 deaths and 153 injured) - or five per cent - of total civilian casualties to Daesh/ISKP, of which the group claimed responsibility for nine attacks that caused 208 civilian casualties (74 deaths and 134 injured). UNAMA attributed the remaining 970 civilian casualties (207 deaths and 763 injured) to unidentified Anti-Government Elements."

(UNAMA, July 2017, p. 6)

"UNAMA attributed 945 civilian casualties (327 deaths and 618 injured) to Pro-Government Forces during the first half of 2017, a 21 per cent decrease compared to the same period last year. A sharp reduction in civilian casualties from the use of indirect weapons - such as mortars - contributed to the lower numbers of civilian death and injury attributed to Pro-Government Forces.

While most civilian casualties caused by Pro-Government Forces continued to occur indirectly during ground fighting with Anti-Government Elements, weapons released or fired during aerial operations caused increasing numbers of civilian casualties. UNAMA documented 232 civilian casualties (95 deaths and 137 injured) from aerial operations, a 43 per cent increase in civilian casualties compared to the first six months of 2016, including a 67 per cent increase in civilian deaths. Aerial operations conducted by the Afghan Air Force accounted for 114 civilian casualties (29 deaths and 85 injured) while international military force airstrikes caused 85 civilian casualties (54 deaths and 31 injured). UNAMA attributed 33 civilian casualties (12 deaths and 21 injured) from airstrikes carried out by Pro-Government Forces, where UNAMA could not confirm the responsible party." (UNAMA, July 2017, pp. 6-7)

"During the first six months of 2017, armed conflict killed and injured an increasing number of civilian adult women, reversing the decline in women casualties documented by UNAMA in 2016. UNAMA documented 636 women casualties (174 deaths and 462 injured), a 23 per cent increase compared to the same period in 2016. Women comprised 12 per cent of conflict-related civilian casualties." (UNAMA, July 2017, p. 11)

"Child casualties remained at high levels during the first six months of 2017, with a notable increase in child deaths. UNAMA documented 1,577 child casualties (436 deaths and 1,141 injured) during the first six months of 2017, a one percent increase in child casualties compared to the first half of 2016 - a nine percent increase in child deaths and a four per cent increase in injured children. Children accounted for 30 per cent of all civilian casualties." (UNAMA, July 2017, p. 13)

"On 28 April, the Taliban announced the launch of their annual spring offensive, "Operation Mansouri". Their statement in 2017 described a two-track approach involving military and political objectives, including advice to minimize civilian casualties and to focus on targeting foreign forces in Afghanistan and their Afghan partners. However, there has not been any significant improvement in civilian casualty statistics. On the day of the announcement, the Taliban captured the strategically important Zaybak district in Badakhshan Province, which borders Pakistan. It was retaken several weeks later by Afghan security forces. During the reporting period, the Taliban also temporarily captured Sangin district in Helmand Province, Qal'ah-i Zal district in Kunduz Province and Khwajah Baha' al-Din district in Takhar Province." (UN General Assembly, 15 June 2017, p. 4)⁸

Het geweld op dit moment neemt grote proporties aan zodat er sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict.

Bovendien zal verzoeker bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan aan zijn lot worden overgelaten op de luchthaven van Kabul en wordt hij de facto een IDP.

Door hervestiging in de steden komt de leefbaarheid van Afgaanse steden steeds meer onder druk te staan en ontstaan er humanitaire noden.

Urbanization is an important phenomenon in Afghanistan, as in the rest of the world. Kabul has grown by 70% since 2002, reaching an annual growth rate as high as 15% in 2002, of which 12% was due to migration. Many returnees are living in precarious conditions in cities, either in illegal settlements on land that they do not own or in shared accommodation. During 2008, although there was a steady stream of return from Pakistan, many returnees were unable to return to their place of origin and spontaneous settlements have arisen in Nangarhar province housing approximately 4,700 families.

The displaced populations in urban settings are living alongside the urban poor and host residents in each of the major Afghan cities. Their arrival and stay, whether in the form of protracted or recent and temporary displacement patterns, has increased pressure on local infrastructure and city services, further exacerbating the vulnerabilities of residents and of the mass of urban poor. This is particularly the case with regards to access to shelter and land, water and sanitation, food and livelihood opportunities. The conceptual and assistance frameworks need to be re-evaluated and adapted to the urban context to meet the basic living requirements and protection needs of the urban displaced in Afghanistan. As highlighted in the latest issue of the Forced Migration Review, "urban displacement has emerged as a new dimension to the challenges we face in meeting the humanitarian needs of IDPs and refugees."

De steeds groter wordende toestroom van ontheemden, terugkeerders en andere migranten in de steden, voert de druk op het land op en zorgt voor conflicten over land. Deze druk wordt vastgesteld door verschillende bronnen. Bijvoorbeeld voor wat betreft Kaboel:

«Depuis la chute du régime des talibans, fin 2001, la capitale de l'Afghanistan a vu sa population croître de manière spectaculaire, passant de moins d'un million à quatre voire cinq millions d'habitants en une dizaine d'années. Cette croissance s'explique par le retour volontaire ou forcé de réfugiés en provenance du Pakistan et d'Iran, ainsi que par l'insécurité qui continue à régner dans les campagnes afghanes. Le Haut Commissariat des Nations unies pour les réfugiés (HCR) estime qu'environ 70% des habitations à Kaboul sont précaires et n'apparaissent donc pas dans le plan directeur de la municipalité. Le HCR considère en outre qu'entre 60% et 80% des habitants qui vivent dans ces logements informels sont des rapatriés (returnees). Bien que de nombreux Afghans vivent dans un état de grande pauvreté, beaucoup d'argent circule en Afghanistan, en raison notamment de la présence de nombreuses organisations d'aide humanitaire et d'aide au développement, du stationnement des forces armées de la coalition internationale, et, last but not least, du trafic de drogue. A Kaboul comme dans le reste du pays, les conditions matérielles se sont profondément transformées. L'énorme augmentation des capitaux en circulation, l'explosion démographique alors que la capacité d'absorption est limitée, et le manque de possibilité d'investir dans l'économie afghane ont entraîné une hausse vertigineuse des prix du foncier.

Ces capitaux sont pour une large part gérés par les organisations internationales et non gouvernementales. Les effets de la présence de ces dernières sur les prix de l'immobilier sont énormes; en effet, elles font monter les prix par leur forte demande en matière de bureaux et de logements. A Qala-e Fatullah, un quartier du centre de Kaboul où sont installées de nombreuses organisations étrangères, le prix du jerib variait entre 60 et 80 dollars sous le régime des talibans. Il a atteint 1,2 million de dollars en février 2012, ce qui représente une augmentation de 1900%. A Wazir Akbar Khan, un autre secteur de la ville qui abrite beaucoup de bureaux, le prix du jerib a atteint au début de 2011 le niveau record de 1,8 million de dollars, pour retomber au début de 2012 à 1,2 million, en raison d'une baisse de la demande des organisations et entreprises américaines⁶. Dans ces deux quartiers, mais aussi ailleurs en ville et province de Kaboul, on a assisté pendant plusieurs années (2009-2011) à la recherche d'investissements lucratifs dans le secteur de la construction en forte expansion : transformation de bâtiments anciens en logements pour les étrangers, qu'il s'agisse des membres d'organisations internationales ou non gouvernementales, et pour les Afghans fortunés ; construction d'immeubles d'habitation planification de nouveaux quartiers.

L'augmentation continue de la population urbaine en raison de l'insécurité qui persiste dans les campagnes afghanes et du retour des réfugiés des pays voisins, ainsi que la rareté dans le centre de Kaboul des logements abordables a entraîné une expansion spectaculaire de la ville. Cette tendance a mené, en conséquence, à de nombreux conflits pour le contrôle des aires périurbaines. »¹⁰

En

*In regards to refugee returnees, the pace of return will largely depend on the security situation and progress in reintegration and development programmes in Afghanistan, as well as the socio-economic and protection situation in the two neighboring asylum countries. Following the International Conference on the SSAR in May 2012, the MoRR and UNHCR continue to seek durable solutions to improve conditions of return for the millions of refugee returnees. The situation of IDPs is particularly acute in urban areas where a large number of vulnerable individuals live in destitute conditions and under threat of forced eviction. In addition, cases of land grabbing are recurring in Afghanistan as well as numerous cases of land disputes, which undermine the rule of law and the enjoyment of human rights.*¹¹

En

De structuur van de Afghaanse economie en het werkaanbod in de steden zorgen ervoor dat terugkeerders uit het buitenland het bijzonder moeilijk zullen hebben om te overleven in één of andere stad van het land. De demografische groei, een grote landbouwsector, een rentenierseconomie en een maffiaeconomie zijn de belangrijkste kenmerken van het Afghaanse economische landschap:

*"The situation of Afghanistan is today undermined by the convergence of demographic, social, economic, and of course, political challenges. With the progressive and on-going withdrawal of international military and development actors and the subsequent transition to a full Afghan political control, the international community has reached a new stage of its attempt to address the country's challenges in a sustainable manner. Since the focus of the last decade has been on security, most key stakeholders in Afghanistan have not paid enough attention to a socio-economic time bomb that may ruin all the long-term efforts undertaken by local and international actors. With one of the youngest populations in the world, where children under 15 represent 49% of the population, the absence of a structured labour market and sustainable employment perspectives adds to the deep economic and social uncertainties facing the country."*⁶⁹

Landbouw is nog steeds veruit de belangrijkste economische sector in Afghanistan.

*"More than 77% of Afghans live in rural areas, where agriculture continues to be the main economic activity. At the national level, as almost 60% of the workforce is employed in the agricultural sector and as about 80% of the Afghan households mostly or partly depend on agriculture related income. Agriculture, agri-business, and livestock sectors, therefore, play a major role in driving both the labour and economic markets."*⁷⁰

De werkgelegenheid is erg laag in Afghanistan. Een groot deel van het werkaanbod bestaat uit jobs die een leven boven de armoedegrens niet kunnen garanderen.

*"[...] unemployment and underemployment are clearly one of the most intractable problems facing the country and the lack of productive and decent job opportunities is a major cause of persistent poverty. A seemingly modest unemployment rate of 7.9% and a relatively high labour force participation rate of 67% mask the harsh reality that the poor cannot afford to be unemployed. More than 48% of employed individuals in urban areas and 53% in rural areas work less than 35 hours per week on average, and could be considered "under-employed". More importantly, over 90% of the jobs can be classified as vulnerable employment as they do not offer secure stable employment and sufficient income. These jobs include own account workers, unpaid family workers and day labourers."*⁷¹

"Moreover, if unemployment is an important characteristic of the labour market in Afghanistan, it is also important to stress that underemployment and working poverty are greater challenges because: i) 60% of the employed workforce are in agriculture working in low-productivity and subsistence-type production; ii) the urban labour market is characterized by skills mismatch and problems of job quality in both the informal and the small formal sectors; and iii) most jobs that have been generated by the international development assistance tend to be casual or temporary and are clearly not sustainable without continuing aid inflows.

*Last, it is worth keeping in mind that the exact definitions of "unemployed" and "underemployed" in the context of Afghanistan are still unclear, and have become highly politicized, given the lack of data. Such significant differences do not only come from methodological or research limitations but may also be due terminological differences."*⁷²

De mogelijkheden om zich inkomen te vergaren zijn dus uiterst beperkt. Er wordt dan ook vastgesteld dat de toegang tot werkgelegenheid moeilijk is voor terugkeerders:

*"Underemployment is more acute than unemployment in Afghanistan. Although the literature shows only 7.1 per cent unemployment, this figure is tempered by the fact that people simply cannot afford to remain unemployed and are therefore underemployed for the most part (48.2 per cent). On the whole, 70 per cent of households rely upon a second or third source of income. The returnees/IDPs, upon returning to or arriving in a community, struggled to find a means of livelihood that could provide them with a year-round cash flow. Consequently many of them started moving out to different places (and from one place to another, even returning to their countries of exile) to supplement their family income. With the boom in the construction industry, most people found daily wage-based labour in major urban centres such as Kabul, Jalalabad, Mazar-e-Sharif and Herat. It became a common phenomenon for income earners in a single family to take on multiple occupations to address the chronic underemployment situation."*⁷³

Het probleem is evenwel niet enkel gelinkt aan het beperkte werkaanbod. Binnen de Afghaanse context is ook een sociaal netwerk erg belangrijk bij het vinden van werk. Jongeren die opgeleid zijn in Europa bevinden zich meestal in een nadeligere situatie bij het vinden van werk in tegenstelling tot het vooroordeel dat hun opleiding in Europa een voordeel zou zijn bij het zoeken naar werk, zijn deze jongeren dikwijls onvoldoende aangepast aan de huidige vereisten van de Afghaanse economie en samenleving. Deze moeilijkheden werden grondig bestudeerd in een studie over Afghaanse jongeren die teruggekeerd waren vanuit het VK:

*"It was also clear that young people seeking employment struggle enormously. Professionals and young people agreed that finding opportunities to work is extremely problematic without family connections, and one noted that "this generation has had more opportunities for education, but fewer opportunities after education [...]"*⁸¹

De meerderheid van terugkeerders ondervindt diverse problemen om een nieuw leven in Afghanistan op te bouwen. Diezelfde studie stelt dan ook vast dat die teruggekeerde jongeren moeten worstelen om niet in absolute armoede terecht te komen:

"Young people also struggle with the levels of poverty they often face on return. Afghanistan 's living standards are amongst the lowest in the world (CIA 2012), with only 48percent of the population able to access safe drinking water, and only 37percent using improved sanitation facilities. In Kabul, 80 percent

of the population lives in unplanned settlements with limited access to basic services and poor sanitation (all IRIN 2011). According to the Norwegian Refugee Council (NRC) food security is also a concern for urban returnees, who often settle in areas of Kabul where health hazards, including "open sewage and the accumulation of solid waste" are endemic (NRC/Altai 2010). This year, harsh winter conditions and insecure and insufficient shelter options lead to the deaths, in January and February, of children living in some of Kabul's 45 informal settlements (UN General Assembly 2012)

All of the professionals interviewed agreed that poverty was one of the main challenges for returnees. One summarized that; It's extremely difficult to go back to Afghanistan after spending some years in an EU country - you face severe living conditions, lack of freedom of movement - poverty really. It is a major challenge, especially if you are from a rural area, and by rural I mean it takes at least 12 hours to reach the nearest place with a market (AP12).(..)

Life in Kabul is also a challenge, particularly for young people whose families do not have a home there. Some shelters exist, but many returnees failed to meet their strict criteria. Returnees struggle to find places to stay if informal networks fail, "because security means everything is closed off, nothing has its name on it, so if you don't know where you are going you are lost" (AP3). Poverty and homelessness leading to drug addiction was also noted to be a danger in Kabul, with two professionals telling of disused buildings occupied by heroin addicts. One staff member of an international NGO told that "it's prohibitively expensive to rent in Kabul because NGO staff renting has driven up the rental market" (AP3), and another confirmed that "if you want to live in Kabul, even for a simple one bedroom place with no luxury they will pay maybe \$300 per month. So your money will run out very soon. Clothes and food are also expensive these days"(AP5)."¹²

Geconcludeerd kan worden dat verwerende partij onder meer niet zorgvuldig heeft gehandeld. De motivering in de bestreden beslissing is voorts niet gesteund op pertinente of toelaatbare motieven en kan de bestreden beslissing niet schragen.

Het derde middel is gegrond."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt als nieuw stavingstuk het rapport "*I Won't Be a Doctor, and One Day You'll Be Sick*" van Human Rights Watch van 17 oktober 2017 gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ontvankelijkheid van de middelen

2.3.3.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van het recht van verdediging, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit rechtsbeginsel, dat op het administratiefrechtelijk vlak overigens alleen in tuchtzaken bestaat en niet onverkort van toepassing is op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet, geschonden acht.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker de schending aanvoert van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling is overgenomen in de Vreemdelingenwet, zodat dit artikel, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie, niet langer over directe werking beschikt.

2.3.3.3. Het eerste middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn beweringen dat hij bedreigd werd door de taliban, dat hij omwille van deze bedreigingen zijn land van herkomst verliet en dat na zijn vertrek zijn broer door de taliban vermoord werd. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (i) er een ernstig vermoeden is dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op zijn identiteit, zijn scholingsniveau en de professionele ervaring die daarop volgde, dat (ii) verzoeker geen begin van materieel bewijs neerlegt betreffende zijn beweerde tewerkstelling in Zargun Shar en zijn verklaringen over zijn activiteiten als bouwvakker in deze regio niet overtuigen, dat (iii) verzoekers verklaringen betreffende de verblijfplaats van de taliban in Zargun Shar evenmin overtuigen zodat aan zijn beweringen over zijn ontmoeting met de taliban in Zargun Shar en aan de problemen die daaruit volgden geen geloof kan worden gehecht, en dat (iv) verzoekers verklaringen over zijn aangifte van de talibanactiviteiten bij de lokale politie weinig aannemelijk zijn.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van de verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Te dezen heeft verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) als bewijs van zijn identiteit zijn taskara voorgelegd (adm. doss., stuk 16, map met 'documenten'). Op het webadres van het "facebook"-profiel dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS opgaf, prijkt evenwel de Afghaanse familienaam N. en niet de naam die verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft opgegeven. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat een zoekopdracht in de vriendenlijst van verzoekers "facebook"-profiel op verzoekers naam slechts één resultaat gaf, terwijl een gelijkaardige zoekopdracht op (varianten van) de naam N. dertien profielen opleverde (adm. doss., stuk 17, map met 'landeninformatie', document nr. 3 D). Dit doet het vermoeden ontstaan dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties niet onder zijn werkelijke familienaam indiende, temeer nu uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier onmiskenbaar blijkt dat in Afghanistan valse documenten gemakkelijk verkregen kunnen worden door de hoge graad van corruptie aldaar (adm. doss., stuk 17, map met 'landeninformatie', COI Focus "Afghanistan: Corruptie en documentenfraude" van 21 november 2017).

Zo verzoeker in het eerste middel betoogt dat de verwijzing naar zijn "facebook"-profiel geen voldoende reden is om te twijfelen aan zijn identiteit, wordt er op gewezen dat het toch wel erg ongeloofwaardig is dat van de 1041 vrienden op zijn "facebook"-profiel er slechts één dezelfde achternaam heeft als hij, terwijl er dertien zijn die de familienaam N., de naam die op het webadres van zijn "facebook"-profiel prijkt, hebben. Verzoeker biedt hiervoor geen verklaring en maakt dan ook niet aannemelijk dat hij zijn verzoek om internationale bescherming onder zijn werkelijke familienaam heeft ingediend.

Dit vermoeden wordt versterkt doordat ook verzoekers verklaringen over zijn scholingsgraad niet overtuigen. De bestreden beslissing bevat hierover de volgende toelichting:

"Zo verklaarde u op 14 december 2015 op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u analfabeet bent en geen enkele scholing genoot (verklaring dvz – vraag 11). Dat u als analfabeet op het einde van het onderhoud op de DVZ de neerslag van dit gesprek bevestigde met een zwierige handtekening deed reeds twijfel ontstaan aangaande uw voorgehouden gebrek aan formele scholing. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS herhaalt u uw bewering dat u geen formele scholing genoot (persoonlijk onderhoud cgvs p.3). Hoewel u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud stelt dat u het alfabet aanleerde in de moskee en daar de koran bestudeerde (persoonlijk onderhoud cgvs p.3) stelt u later

toch geheel niet te kunnen lezen of schrijven (persoonlijk onderhoud cgvs p.14). Uw bewering dat u geen formele scholing genoot en analfabeet bent kan echter niet overtuigen.

Wanneer het CGVS informeert naar de kiesbureaus tijdens de laatste verkiezingen stelt u dat ze in uw school, de Baraki Rajan Lesa, konden stemmen (persoonlijk onderhoud cgvs p.7). De vaststelling dat u naar de Baraki Rajan Lesa (Lesā = middelbare school/lyceum) verwijst als "mijn school" roept vragen op. Wanneer het CGVS u hiermee confronteert ontkent u eenvoudigweg op deze manier naar deze school te hebben verwezen (persoonlijk onderhoud cgvs p.15) hoewel uit de neerslag van het persoonlijk onderhoud het tegendeel blijkt. Verder stelt u dat u met uw echtgenote in Afghanistan communiceert via IMO, een applicatie waarmee men berichten en boodschappen kan versturen, en verklaart u een publiek toegankelijk Facebookprofiel te bezitten. Wanneer het CGVS u confronteert met de op het moment van het persoonlijk onderhoud 1044 (duizendvierenveertig) Facebookprofielen die met uw profiel verbonden zijn kan uw bewering, dat een vriend dit allemaal voor u regelt, niet overtuigen. Zelfs indien u over uitermate behulpzame vrienden/een persoonlijk assistent zou beschikken die uw Facebookprofiel beheert kan moeilijk ingezien worden waarom een zelfverklaard analfabeet enige nood aan een Facebookprofiel met 1044 vrienden zou hebben. Wanneer het CGVS informeert naar de gebruikersnaam van uw Facebookprofiel antwoordt u bovendien voor de vertaling van het Engels naar het Pasjtōe werd aangevangen (persoonlijk onderhoud cgvs p.8). Hiermee geconfronteerd ontkent u andermaal de gedane vaststelling (persoonlijk onderhoud cgvs p.15). Uit de bij het administratief dossier gevoegde gegevens blijkt verder dat de afdruk van uw persoonlijke tijdslijn van uw Facebookprofiel zeven pagina's bedraagt. De afdruk van de door u becommentarieerde foto's van andere Facebookgebruikers loopt zelfs op tot twaalf pagina's. Ook de door u gelikte Facebookpagina's wijzen – voor zover dit überhaupt mogelijk zou kunnen zijn – niet in de richting van een ongeschoolde en analfabete gebruiker. U vertoont immers bijzonder veel interesse in de (Afghaanse) actualiteit en duidt daarbij onder meer BBC Persian als ook BBC London als favoriet aan. Verder prijst u een Belgisch IT-bedrijf en een Afghaanse Facebookpagina die de wisselkoers van de Afghani ten aanzien van de Amerikaanse dollar opvolgt aan. Voorgaande vaststellingen doen het ernstige vermoeden ontstaan dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op uw identiteit en met name op uw werkelijke naam, uw scholingsniveau en de professionele ervaring die hierop volgde."

Waar verzoeker in het eerste middel stelt dat zijn handtekening gewoon een deel is van zijn naam met een paar lijnen daarover, beperkt hij zich tot het louter minimaliseren van de vaststellingen in de bestreden beslissing. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) als op het CGVS telkenmale op identieke wijze een professionele handtekening kon plaatsen. Dat verzoeker hierin slaagt, doet afbreuk aan zijn voorgehouden profiel van analfabeet.

Waar verzoeker in het eerste middel opmerkt dat het feit dat hij de koran bestudeerde niet betekent dat hij Dari kan lezen en schrijven, gaat hij voorbij aan de concrete motieven van de bestreden beslissing. Daarin wordt immers tevens gesteld dat hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud stelde dat hij het alfabet aanleerde in de moskee. Uit het rapport "*I Won't Be a Doctor, and One Day You'll Be Sick*" van Human Rights Watch van 17 oktober 2017, waarnaar verzoeker verwijst, blijkt overigens niet dat wie de Koran bestudeert aan een madrasa analfabeet is.

Waar verzoeker in het eerste middel nog aanvoert dat hij tijdens het interview op het CGVS ontkend heeft dat hij naar de "Baraki Rajan Lesa" school verwees als zijn school en oppert dat het niet uitgesloten is "dat 'mijn school' een verwijzing is naar de regio zelf", beperkt hij zich tot een summiere verklaring (*post factum*) voor de aangehaalde vaststelling. Hiermee weerlegt hij de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij tijdens het interview op het CGVS naar de "Baraki Rajan Lesa" school verwees als "mijn school", vaststelling die steun vindt in het administratief dossier, niet. Dat hij dit later tijdens het gehoor op het CGVS, wanneer hij geconfronteerd werd met de vaststelling dat deze verwijzing vragen oproept, ontkende, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Waar verzoeker nog betoogt dat hij niet kan volgen hoe de omstandigheid dat hij een "facebook"-profiel heeft dat verbonden is met 1044 andere "facebook"-profielen zijn profiel kan aantasten, nu dit gemakkelijk is gemaakt en de informatie die erop verschijnt veel foto's en video's bevat, gaat hij er aan voorbij dat deze informatie naast beelden ook tekst bevat. Voorts betwist verzoeker niet dat hij op het CGVS verklaard heeft dat hij met zijn echtgenote in Afghanistan communiceert via IMO, een applicatie waarmee men berichten en boodschappen kan versturen, dat hij kon antwoorden voor de vertaling van het Engels naar het Pasjtōe werd aangevangen, en dat de door hem "gelikte Facebookpagina's" niet in de richting van een ongeschoolde en analfabete gebruiker wijzen.

Het geheel van de hierboven opgesomde motieven doet ook de Raad besluiten dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op zijn identiteit, en met name op zijn werkelijke naam, zijn scholingsniveau en de professionele ervaring die hierop volgde. Verzoeker maakt in het eerste middel dan ook niet aannemelijk dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om duidelijkheid te scheppen over zijn persoonlijke gegevens. Waar verzoeker bepaalde fouten of hiaten tracht te wijten aan de stress en de spanning tijdens het gehoor, wordt er op gewezen dat een zekere mate van stress inherent is aan elk interview, doch dat dit er niet aan in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij correcte verklaringen kan afleggen aangaande zijn identiteit. Uit het gehoorverslag kan voorts niet worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt dat het gehoor op het CGVS op normale wijze is geschied.

Daarbij komt dat er tevens bedenkingen kunnen worden gemaakt bij het asielrelaas van verzoeker. Zo legde verzoeker geen begin van materieel bewijs neer betreffende zijn beweerde tewerkstelling in Zargun Shar en kunnen zijn verklaringen over zijn activiteiten als bouwvakker in deze regio niet overtuigen. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

“Gevraagd in welk dorp u werkte antwoordt u dat het in Zargun Shar was, aan een heuvel die Deh Naw genoemd wordt. Wanneer het CGVS, rekening houdend met het feit dat uit de ter beschikking zijnde kaarten en satellietbeelden blijkt dat Zargun Shar geen dorp maar een regio is, vraagt in welk dorp van Zarghun Shar dit huis gelegen was herhaalt u uw verklaringen over de heuvel en bevestigt u dat Zarghun Shar een regio is. Nogmaals gevraagd in welk dorp het huis gelegen was waaraan u werkte geeft u uiteindelijk toe de naam van het dorp niet te kennen. Wanneer het CGVS u vervolgens confronteert met de namen van de dorpen en gehuchten die Zarghun Shar uitmaken blijkt uw kennis uitermate beperkt of tegenstrijdig met de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie. De dorpen Deh Menah en Deh Manakah zijn u geheel onbekend. Gevraagd of Shah Qala u bekend in de oren klinkt antwoordt u ontkennend maar stelt dat Shekar Qala wel een dorp nabij Zarghun Shar betreft in de richting van het provinciehuis te Puli Alam (persoonlijk onderhoud cgvs p.11). Uit de bij het administratief dossier blijkt echter dat Shah Qala wel degelijk een dorp is van Zarghun Shar. Een dorp met de naam Shekar Qala wordt niet teruggevonden in de omgeving van Zarghun Shar. De vaststelling dat u niet kan vertellen in welk dorp of gehucht van de regio Zarghun Shar u tewerkgesteld was en de vaststelling dat de dorpen en gehuchten die deel uitmaken van Zarghun Shar u onbekend zijn ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in Zarghun Shar tewerkgesteld was.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Ook verzoekers verklaringen over de verblijfplaats van de taliban in Zarghun Shar overtuigen niet. De bestreden beslissing bevat hierover de volgende toelichting:

“Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat het huis dat u renoveerde een hoofdkwartier van de taliban was waar ongeveer honderd militanten gevestigd waren. U verklaarde dat de taliban in dit huis woonden (vragenlijst cgvs – vraag 3.5). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS stelt u dat de weergave van uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken fouten bevat. U verklaart dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde dat de taliban aanwezig was in een huis nabij het huis dat u renoveerde waarna de tolk foutief stelde dat de taliban aanwezig was in het door u gerenoveerde huis (persoonlijk onderhoud cgvs p.1). Deze boude bewering kan niet overtuigen. Zo dient te worden opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk verklaarde dat de taliban in het door u gerenoveerde huis woonde en daar zijn hoofdkwartier had. Deze verklaring werd u in het Dari voorgelezen waarna u het verslag ondertekende. Aan uw bewering dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat de taliban in een naburig huis gelegd was kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden.”

In het tweede middel herhaalt verzoeker dat hij bij het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde dat de weergave van zijn verklaringen op de DVZ fouten bevat en dat hij op de DVZ verklaarde dat de taliban aanwezig was in een huis nabij het huis dat hij renoveerde waarna de tolk foutief stelde dat de taliban aanwezig was. Verzoeker betwist evenwel niet dat zijn verklaring bij de DVZ hem in het Dari werd voorgelezen (adm. doss., stuk 13, vragenlijst CGVS, p. 2) en dat hij dus op dat moment de mogelijkheid had om hierover bijkomende opmerkingen te maken. Verzoeker heeft dit echter nagelaten en heeft zijn verklaring ondertekend waarmee hij heeft bevestigd dat zijn verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen, en dit nadat hij er vooraf op werd gewezen dat hij gedurende de asielprocedure steeds de waarheid moet vertellen en dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat zijn asielaanvraag wordt verworpen. Verzoekers kritiek is dan ook niet ernstig. Waar verzoeker nog verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) en stelt dat men latere toevoegingen die betrekking hebben op de kern van het

relaas serieus dient te onderzoeken en niet zomaar terzijde kan schuiven, wordt er op gewezen dat het *in casu* niet aannemelijk is dat hij op de DVZ, na voorlezing van zijn verklaringen in het Dari, niet gemerkt zou hebben dat foutief vertaald en neergeschreven zou zijn geweest dat hij verklaard heeft dat het huis dat hij renoveerde van de taliban was, terwijl hij eigenlijk verklaard zou hebben dat de taliban aanwezig was in een huis nabij het huis dat hij renoveerde. Ook moet worden opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet gebaseerd is op één enkele vaststelling, maar op meerder pertinente overwegingen. Zo wordt er in de bestreden beslissing tevens op gewezen dat de geloofwaardigheid van verzoekers bewering dat zijn verklaringen op de DVZ over het hoofdkwartier van de taliban in Zargun Shar door de tolk verdraaid werden verder ondergraven wordt door de vaststelling dat zijn verklaringen hierover doorheen zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS evenmin consistent zijn. Deze vaststelling wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"Zo stelt u bij aanvang van het gehoor dat de taliban in een huis verderop aanwezig was (persoonlijk onderhoud cgvs p.1). Wanneer het CGVS later tijdens het gehoor informeert aan wie het huis waar de taliban bijeenkwam toebehoort stelt u niet te weten wie de eigenaar was. Vervolgens stelt u dat het geen huis betrof maar een qala, ofwel een versterkte (groepering van) huis(zen) om uiteindelijk te beweren dat de taliban niet in een huis bijeenkwam maar dat zij in ondergrondse irrigatiekanalen (karez) woonden en voortdurend verhuisden. De vaststelling dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde dat het huis dat u renoveerde het hoofdkwartier van de taliban was en dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt dat dit niet in dit huis maar in een nabijgelegen huis was waarna u vervolgens beweert dat zij niet in een gewoon huis maar in een qala verbleven om uiteindelijk te beweren dat het hoofdkwartier van de taliban in Zarghun Shar in ondergrondse irrigatiekanalen (karez) gelegen was maakt dat aan uw beweringen betreffende uw ontmoeting met de taliban in Zarghun Shar geen enkel geloof gehecht kan worden. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die daaruit volgden, namelijk de huiszoeking door de taliban die u beschuldigen van spionage voor de overheid en de moord op uw broer."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Hieruit vloeit voort dat de verwijzingen naar de arresten *"F.N. t. Zweden en M.A. t. Zwitserland"* van het EHRM waaruit verzoeker afleidt dat de beoordelende autoriteit latere toevoegingen die betrekking hebben op de kern van het asielrelaas ernstig dient te onderzoeken, *in casu* niet dienstig is.

Verder zijn ook verzoekers verklaringen over zijn aangifte van de talibanactiviteiten bij de lokale politie weinig aannemelijk. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt geïllustreerd:

"Zo stelt u dat u in Zarghun Shar aanvankelijk dacht dat de politie in de buurt patrouilleerde tot u merkte dat niet de lokale politie maar de taliban de politiewagens bestuurde. Op 20.06.1394 zou u aangifte van deze feiten hebben gedaan in het kantoor van de lokale politie in uw regio. U zou de agent uitgelegd hebben dat de politie in de omgeving van Zarghun Shar met de taliban heult (persoonlijk onderhoud cgvs p.9). Over de lokale politie in uw regio stelde u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij in bepaalde gebieden niet enkel geen macht hebben maar zich daar zelfs niet kunnen begeven (persoonlijk onderhoud cgvs p.7). Wanneer het CGVS u later tijdens het persoonlijk onderhoud wijst op de corruptie bij de Afghaanse politie (waaraan u ten slotte zelf een deel van uw relaas aan ophangt) en informeert waarom u uw informatie niet doorspeelde aan machtiger en betrouwbaarder personen stelt u, geheel tegenstrijdig met uw eerdere beweringen, dat de politie in uw regio machtig is omdat zij tot de overheid behoren en de enige instantie zijn die tegen de taliban opgewassen zijn. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen over de collusie tussen de taliban en de politie in Zarghun Shar herhaalt u uw bewering dat de taliban en de politie daar samenwerkten (persoonlijk onderhoud cgvs p.12). Rekening houden met uw bewering dat de lokale politie in uw regio geheel niet opgewassen is tegen de taliban en aan de vaststelling dat uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat de Afghaanse politie bijzonder corrupt is (waaraan u een deel van uw relaas ophangt en wat u niet tegensprekt wanneer het CGVS u hiermee confronteert) kan aan uw bewering dat u zich tot de lokale politie wendde om een probleem met de taliban aan te kaarten geen geloof gehecht worden."

Verzoeker meent in het tweede middel dat het hem niet ten kwade kan worden geduid dat hij een genuanceerd verhaal brengt en dat het feit dat hij enerzijds verklaard heeft dat de Afghaanse politie corrupt is en anderzijds aangifte heeft gedaan bij deze politie geen element is dat tegen hem kan worden gebruikt. Wanneer een persoon vrees koestert, is het volgens hem immers ook normaal dat hij het nodige doet om de autoriteiten – hoe corrupt ook – te benaderen. Verzoeker tracht aldus zijn gedrag te vergoelijken, doch slaagt er niet in de vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Hij biedt hiermee immers nog steeds geen verklaring waarom hij in de gegeven omstandigheden zijn informatie niet doorspeelde aan machtigere en betrouwbaardere personen, noch voor de vaststelling dat hij verklaarde dat de politie in zijn regio machtig is omdat zij tot de overheid

behoren en de enige instantie zijn die tegen de taliban opgewassen zijn. Aldus slaagt verzoeker er niet in de voorgaande motieven, die steun vinden in het administratief dossier en pertinent zijn, te weerleggen of te ontkrachten.

Voorts wijst de commissaris-generaal nog op de volgende tegenstrijdigheid in de verklaringen die verzoeker achtereenvolgens bij de DVZ en op het CGVS aflegde:

"Verder verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na uw aangifte bij de politie dreigbrieven ontving, uitgaande van de taliban (vragenlijst cgvs – vraag 3.5). Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS stelt u dat ook dit een foutieve vertaling door de tolk betreft en dat u slechts één dreigbrief ontving (persoonlijk onderhoud cgvs p.1). Ook deze bewering kan niet overtuigen. Uit de vragenlijst opgemaakt op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt duidelijk dat u verklaart dat u na de aanval op de taliban dreigbrieven ontving. Wanneer de ambtenaar op DVZ informeerde waar deze dreigbrieven zich bevonden maakte u geen bezwaar tegen het gebruik van de meervoudsvorm en stelde dat deze brieven (ze) bij uw familie in Afghanistan waren (vragenlijst cgvs – vraag 3.5). Ook hier dient er op gewezen te worden dat deze verklaringen u na afloop voorgelezen werden in het Dari waarna u het verslag ondertekende. Aan uw bewering dat u ook op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van één enkele dreigbrief kan dan ook geen geloof worden gehecht."

In het tweede middel herhaalt verzoeker dat hij bij het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde dat ook dit een foutieve vertaling is en dat hij slechts één dreigbrief ontving. Ook wat dit betreft, betwist verzoeker evenwel niet dat zijn verklaring bij de DVZ hem in het Dari werd voorgelezen (adm. doss., stuk 13, vragenlijst CGVS, p. 2) en dat hij alleen dus de mogelijkheid had om hierover bijkomende opmerkingen te maken, doch dat hij dit heeft nagelaten en zijn verklaring heeft ondertekend en hierdoor heeft bevestigd dat zijn verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Verzoekers kritiek is dan ook niet ernstig. Waar verzoeker nog voorhoudt dat, gelet op zijn profiel, van hem onmogelijk verwacht kan worden dat hij bij de DVZ een bezwaar maakt tegen het gebruik van de meervoudsvorm, kan worden verwezen naar wat hiervoor reeds werd uiteengezet aangaande de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn scholingsgraad en analfabetisme.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Ten slotte dient gewezen te worden op de vaststelling dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van de ontvangst van dreigbrieven op 18 september 2015 (27.06.1394 PK). Naast de hierboven gemaakte bedenkingen bij uw bewering dat u op de DVZ enkel verklaarde dat u één enkele dreigbrief ontving dient tevens te worden vastgesteld dat u op de DVZ enkel stelde dat u die dag dreigbrieven ontving. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat de taliban op 18 september 2015 een huiszoeking hield (persoonlijk onderhoud cgvs p.9-10). De vaststelling dat u op het moment van uw asielaanvraag geen enkele melding maakte van de huiszoeking door de taliban en enkel de dreigbrieven vermeldde ondergraft verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op al het voorgaande hecht ook de Raad geen enkel geloof aan verzoekers beweringen dat hij bedreigd werd door de taliban, dat hij omwille van deze bedreigingen zijn land van herkomst verliet en dat na zijn vertrek uit Afghanistan zijn broer door de taliban vermoord werd.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (stuk 16, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert hierover terecht als volgt:

"Wat betreft het Afghaans identiteitsdocument (taskara) en de huwelijksakte die u neerlegt dient te worden opgemerkt dat deze documenten louter betrekking hebben op uw identiteit en geen verband houden met uw asielrelaas. Aangaande deze documenten dient nog te worden vastgesteld dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die bij het administratief dossier gevoegd werd blijkt dat de betrouwbaarheid van de Afghaanse (identiteits)documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas."

Wat betref de dreigbrief uitgaande van de taliban die u neerlegt dient te worden opgemerkt dat de datum van opmaak van deze brief volgens de Perzische zonnecalender wordt weergegeven. Dat de taliban de

pre-islamitische Perzische en officiële Afghaanse zonnekalender zou gebruiken op een dreigbrief in plaats van de Islamitische (maan)kalender roept ernstige vragen op. Uit de bij het administratief dossier blijkt immers dat de door het Deobandisme en het Wahabisme beïnvloede taliban de Islamitische kalender hanteert en tijdens haar regime de viering van feestdagen verbonden aan de zonnekalender beschouwde als strijdig met de islam en bijgevolg streng bestraft. Voorgaande vaststelling roept dan ook ernstige vragen op aangaande de authenticiteit van het door u neergelegde document. Aangaande de vier foto's die u neerlegt waarop uzelf en onder meer uw gedode broer afgebeeld zouden staan dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat aan verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden toegestaan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Wat betreft het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies Bamyan, Daykundi, Kaboel, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook

worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie vragenlijst CGVS), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel van ongeschoolde analfabete arbeider in de bouwsector.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke scholingsgraad en arbeidsverleden en het werkelijk financieel en professioneel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen."

In het derde middel voert verzoeker aan dat zijn afkomst uit zijn regio niet wordt betwist en dat dit een belangrijk element is voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit de voorgaande motieven blijkt evenwel dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door hem aangemeten socio-economisch profiel, waardoor hij niet toelaat om op basis van zijn verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van zijn werkelijke scholingsgraad en arbeidsverleden en het werkelijk financieel en professioneel netwerk waarop hij in Afghanistan kan steunen. Verzoeker verhindert de asielinstanties dan ook te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat hij niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert hij aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van zijn mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op de schouders van wie om deze internationale bescherming verzoekt.

Waar verzoeker nog aanvoert dat de commissaris-generaal nergens heeft kunnen aantonen dat de door hem verstrekte informatie foutief zou zijn en dat zijn profiel overeenkomt met iemand die afkomstig is uit zijn regio, beperkt hij zich tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, zonder met concrete elementen te verduidelijken waarom hij meent dat de vaststellingen van de commissaris-generaal feitelijk onjuist of onredelijk zijn. Wat dit betreft, kan worden verwezen naar wat hierboven reeds werd gesteld aangaande verzoekers identiteit, scholingsgraad en tewerkstelling.

Gelet op het voorgaande, verwijst verzoeker tevens niet dienstig naar het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016 en het rapport “*General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul*” van 23 maart 2018 om de stijging van het geweld in Afghanistan aan te kaarten. Uit deze informatie blijkt overigens niet dat er in Afghanistan geen gebieden zijn waar er geen nood zou zijn aan subsidiaire bescherming. Te dezen maakt verzoeker het evenwel niet mogelijk om na te gaan of het redelijk zou zijn dat hij zich in een dergelijk gebied zou vestigen. De Raad ontkent voorts niet dat hervestiging in de steden in Afghanistan om de door verzoeker aangehaalde redenen niet evident is, doch gelet op het voorgaande kan *in casu* niet worden nagegaan of in het geval van verzoeker, rekening houdend met zijn persoonlijke omstandigheden, redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich in een veilig gebied in Afghanistan vestigt. Door zijn gebrek aan medewerking maakt verzoeker het zelf onmogelijk om na te gaan of de in het verzoekschrift aangehaalde informatie over werkgelegenheid en andere problemen voor terugkeerders op hem van toepassing is.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.10. De middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN